

Nr 972

Av herr **Björk**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 74, angående de nya lantbruksnämndernas organisation, m. m.

I proposition nr 74 föreslås åtgärder, som kommer att få stor betydelse för trädgårdsnäringsens rådgivnings- och rationaliseringsverksamhet. Bl. a. kommer i enlighet med 1965 års lantbruksorganisationsutrednings förslag 25 st. yrkesinriktade konsulenttjänster att inrättas.

Departementschefen synes dock inte ha tagit slutgiltig ställning till organisationsutredningens förslag om att en avdelning för trädgårdsfrågor bör inrättas inom lantbruksstyrelsen och att särskilda trädgårdsdelegationer bör inrättas åtminstone i Malmöhus och Stockholms län. I det sistnämnda fallet har departementschefen anfört: »Som jag anförde i prop. 1965:100 kan dock i vissa län ytterligare delegationer behöva inrättas, t. ex. för frågor rörande trädgårdsnäringsen. Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bestämmande, lantbruksstyrelsen bör äga besluta härom.»

Samtidigt som man överväger inom vilka län som trädgårdsdelegationer skall inrättas, bör man också enligt min mening utreda principerna för trädgårdsdelegationernas sammansättning. Om dessa delegationer uteslutande skall sammansättas av ledamöter, som samtidigt ingår i lantbruksnämnden, torde man nämligen starkt kunna ifrågasätta, om alla ledamöter kommer att ha tillräckliga erfarenheter och insikter i trädgårdsfrågor. Enligt det framlagda förslaget skall antalet ledamöter i delegationen vara fem; självskrivna ledamöter skall vara nämndens chef samt chefen för produktionsavdelningen. De tre övriga ledamöterna skall utses av nämnden. Man kan dock i detta fall starkt ifrågasätta både nödvändigheten och lämpligheten av att uteslutande utse de tre icke självskrivna personerna bland nämndens ledamöter. Om en av nämndens ledamöter samt chefstjänstemannen och dessutom en honom underställd avdelningschef ingår i trädgårdsdelegationen, borde det vara tillräcklig garanti för att den principiella målsättningen inte rubbas om t. ex. två representanter för den yrkesmässiga trädgårdsodlingen valdes utanför nämndens ledamöter. Detta i all synnerhet som det ju dessutom finns en allmän bestämmelse om att varje i delegationen ingående nämndledamot äger påfordra att ärende hänskjuts till nämnden för avgörande. I detta sammanhang kan erinras om att överlantmätaren och länsjägmästaren ingår i strukturdelegationen för att denna

skall tillföras erforderlig sakkunskap. Av samma skäl bör två representanter för den praktiska odlingen ingå i en trädgårdsdelegation.

Organisationsutredningen föreslog, att speciella rådgivningscentraler skall inrättas i Malmö och Stockholm. Jag utgår ifrån att Kungl. Maj:t vid inrättandet av de olika tjänsterna kommer att följa detta förslag, som ju endast innebär att den nuvarande ordningen inom hushållningssällskapen bevaras. För trädgårdsodlingen är det angeläget att dessa rådgivningscentraler blir effektivt arbetande lagenheter. Detta synes bäst kunna åstadkommas om de blir självständiga avdelningar inom respektive lantbruksnämnd. Avdelningsschefen för rådgivningscentralen skulle då vara en av de två självskrivna tjänstemännen som skulle ingå i trädgårdsdelegationen.

I fråga om den centrala administrationen föreslog 1965 års lantbruksorganisationsutredning att en viss personalförstärkning skulle tillföras den arbetsenhet som inom lantbruksstyrelsen handhar uppgifterna på trädgårdsnäringens område. Utredningen framhöll också att trädgårdsnäringens betydelse och arten av arbetsuppgifterna inom lantbruksstyrelsen utgjorde motiv för att arbetsenheten fick en relativt fristående ställning med en avdelningsdirektör som chef.

Enligt min mening måste trädgårdsnäringen i framtiden få en mera utbyggd organisation inom det centrala organet än vad den nu har inom lantbruksstyrelsen. Näringen arbetar inom en sektor som kännetecknas av växande ekonomisk betydelse och ökad konsumtion men samtidigt också av ökad konkurrens från andra länder. För att centralorganet på ett för trädgårdsodlarna betryggande sätt skall kunna följa och analysera utvecklingen och därvid bl. a. rätt anpassa rationaliserings- och rådgivningsverksamhetens uppläggning och innehåll, bör en speciell trädgårdsavdelning med tillräckliga personella resurser inrättas.

Departementschefen har föreslagit en ny tjänst för rationalisering av lantbruksstyrelsens egen verksamhet. Denna befattningshavare bör enligt min mening även penetrera trädgårdsnäringens behov av en utbyggd verksamhet inom lantbruksstyrelsen.

Med anledning av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 74 måtte uttala, att de i motionen berörda frågorna beaktas vid Kungl. Maj:ts ställningstagande vid inrättandet av trädgårdsdelegationer och vid fastställandet av lantbruksstyrelsens personalbehov.

Stockholm den 14 april 1967

Villiam Björk (s)